

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

10. nedelja med letom

6.6.2021

Leto XIX., 23 (1023)

Okrog njega je sedela množica in so mu rekli:

»Glej, tvoja mati, tvoji bratje in tvoje sestre so zunaj in te želijo.«

Odgovoril jim je:

»Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?«

In ozrl se je po tistih, ki so sedeli okrog njega, in rekel:

»Glejte, to so moja mati in moji bratje!

Kdor namreč izpolnjuje Božjo voljo, ta je moj brat, sestra in mati.«

(Mr 3,32–35)

DAR SVOBODE IN DOLŽNOST ODGOVORNOSTI

Nemalokrat slišimo očitek, zakaj Bog dopušča toliko hudega na našem svetu. V teh časih predvsem vse, kar je povezano s korona virusom. S svojo vse-mogočnostjo bi vse to vendar lahko preprečil! Tudi to je stara »zgodba«, katere začetek je iskati v poročilu o prvem grehu v rajju. Bog je ustvaril človeka »po svoji podobi«, kot bitje, obdarjeno s svobodno voljo, ker ni maral imeti poslušnega robota. Svoboda je neprecenljiv dar, hkrati pa tudi velika odgovornost. »Samo v človeških dušah se še bije boj med dobrim in zlim, samo tu je še mogoče veselje izpopolniti ali pokvariti,« piše dr. Janez Janžekovič. »Svoboda nam ni bila dana v pogubo, marveč zato, da bi mogel človek doseči najvišjo možno stopnjo sreče, namreč zavest, da si je svojo srečo nekoliko tudi sam zaslužil.«

Človek sebi in drugim pripravlja najhujšo nesrečo, če dar svobode zlorablja, uporablja neodgovorno. Sam pri sebi in tudi pri drugih, posebno pri tistih, ki ne odločajo le o sebi, ampak tudi o drugih, pogosto zasledimo neko lahkomiselnost in brezskrbnost, v kateri se malo ali nič ne oziramo na posledice svoje odločitve. Velikokrat je vse podrejeno kapitalu ali drugim interesom. Ob tem pa ne smemo pozabiti, da je edini trdni temelj morale (in s tem urejene družbe) zavest odgovornosti za svoja dejanja pred vestjo, pred družbo in predvsem pred Bogom. Tega vsega pa sodobnemu človeku resnično manjka.

»Zavest odgovornosti pred Bogom daje človeškemu življenju tisto zadnjo resnost, ki odločanje v dobrem in slabem pokaže v vse drugačni luči,« piše pokojni nadškof Alojzij Šuštar. »Kjer se ljudje ne zavedajo svoje odgovornosti pred Bogom, sčasoma kaj lahko pozabijo tudi na svojo odgovornost pred lastno vestjo in pred družbo.«

Svete maše:

10. NEDELJA MED LETOM 6.6. Sv. Norbert, škof	Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	8,30 +Angela in Franc Ženko, Trnje 39 - Procesija SRT 10,30 Za vse župljane obeh župnij – Procesija SRT <i>15h Vrtnice</i>
Ponedeljek 7.6. Sv. Robert Newminst.	Palčje	20h +i Mihatovi – Kovač, Palčje 43, obletna
Torek 8.6. Sv. Medard, škof	Klenik	20h +Franc in Alojz Pavlovič, Kanada
Sreda 9.6. Sv. Primož in Felician	<i>Zagorje</i>	<i>7h V dober namen</i>
Četrtek 10.6. Sv. Bogumil Poljski,šk.	Juršče <i>Zagorje</i>	19h +i Markucovi, Juršče 17 <i>20h Molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 11.6. Sv. SRCE JEZUSOVO	<i>Zagorje</i> Trnje	<i>18,30 +Ivana in Jože Česnik, Drskovče 28, obletna</i> 20h +Angela in Franc Ženko, Trnje 39
Sobota 12.6. SVETOGORSKA M. B.	<i>Zagorje</i>	<i>19,30 Spoved</i> <i>20h +Milka Marušič, Zagorje 117, 30. dan</i>
11. NEDELJA MED LETOM 13.6. Sv. Anton Padovanski	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Palčje Trnje	8,30 Češčenje SRT 9h +Janez Volk, Suhorje 10, dar. Bursy 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h Za zdravje, Palčje 61 15h Krst, Klenik 56a

- **VRTNICE:** Že v torek smo stopili v mesec junij, ki je na poseben način posvečen češčenju Srca Jezusovega, ker navadno v tem mesecu praznujemo praznik JEZUSOVEGA SRCA, ki simbolizira njegovo neizmerno ljubezen do nas ljudi. Ta praznik je vedno na petek po osmini Sv.Rešnjega Telesa. Če v maju opravljamo šmarnično pobožnost v Marijino čast, pa v juniju častimo Jezusa s pobožnostjo Vrtnice, ki obsegajo branje in litanije Srca Jezusovega. – Kjer bo maša, bomo opravili skupaj tudi to pobožnost. Vabim vas, da tudi doma zmolite večkrat tedensko te litanije.

- **PRAZNIK SRCA JEZUSOVEGA** je v petek, letos 11.6. in **Srca Marijinega** pa naslednji dan - v soboto. – Za našo škofijo je to soboto praznik **SVETOGORSKE MATERE BOŽJE** v spomin na prikazanje Marije Urški Ferligojevi na Skalnici, kot se je takrat imenovala Sveta gora. Prav danes pa se spominjamo kronanja Svetogorske podobe Matere Božje pred 304. leti.

- **MOLITEV ZA NEROJENE OTROKE** vam bodo razdelili po sv.maši. Na podobici so poleg molitve tudi izjave o nerojenih papeža Frančiška, sv. matere Terezije iz Kalkute in ljubljanskega nadškofa msgr. Stanislava Zoreta. Na zadnji strani je tudi vabilo na **Pohod za življenje**, ki bo v Ljubljani v soboto, 2. oktobra 2021.

- **OKLICI** v Zagorju: Lenarčič Tine – Smrdel Tjaša.

- **ČEŠČENJE SV. REŠNJEGA TELESA** ne bomo imeli zunaj, ampak zaradi slabega vremena v cerkvi pri treh oltarjih.

- **ZA OFER NA SHOD** ste darovali na Jurščah 353,- €, v Zagorju 650.- € in v Trnju 530.- €. Bog povrni vsem!

ADAM IN EVA PREKRŠITA PRAVILO: JESTA Z DREVEŠA SPOZNANJA

Potem ko je Adam jedel od drevesa, ga je Gospod Bog poklical in mu rekel: »Kje si?« Rekel je: »Slišal sem tvoj glas v vrtu, pa sem se zbal, ker sem nag, in sem se skril.« Pa je rekel: »Kdo ti je povedal, da si nag? Si mar jedel z drevesa, s katerega sem ti prepovedal jesti?« Človek je rekel: »Žena, ki si mi jo dal, mi je dala z drevesa, in sem jedel.«

1 Mz 3, 9–12

V svetopisemski zgodbi o rajskem vrtu in izvirnem grehu, ki smo ji prisluhnili tudi v današnjem prvem berilu, srečamo Adama in Evo. Prekršila sta edino prepoved, ki jima jo je dal Bog. Vzela sta sad z drevesa spoznanja dobrega in hudega in ugriznila vanj.

V Svetem pismu na tem mestu ni omenjeno niti jabolko niti katero drugo sadje. Sveto pismo omenja le sad. Je pa res, da se je skozi čas v naših krajih razvilo ljudsko pojmovanje, da je bil ta sadež jabolko.

Zgodbe Svetega pisma in v tem primeru sad je bilo treba narisati. Ljudje pri nas so si pač predstavljali

jabolko, ker jim je bilo najbolj domače, pojasnjuje koprski škof in biblicist Jurij Bizjak. Na Siciliji, na primer, prepovedan sad predstavlja mandarina.

V povezavi s tem odlomkom je potrebno poudariti, da ni tako pomembno, za kateri sadež je šlo. To je simbolna pripoved, ki slikovito razlaga določeno resnico. Poudarja, da je ključno to, da sta Adam in Eva sad zaužila. Lahko bi vzela sadje z vseh drugih dreves, le sad tega drevesa jima je Bog prepovedal jesti, a ju je kača, hudobni duh, zapeljala.

Povzeto po: <https://si.aleteia.org/>

ZAKONSKA LJUBEZEN POVEZANA Z BOŽJO

Manj zakoni se slabo končajo, ker se od sozakonca pričakuje nekaj popolnega in božanskega: popolna ljubezen, popolno razumevanje ... Gre za pretirane zahteve v odnosu do sozakonca, saj samo Bog lahko da kaj popolnega. Če pričakujem kaj popolnega od človeka, stalno doživljam razočaranja, ker opažam, da je ljubezen sozakonca vedno omejena (ker jo omejujejo njegova nerazpoloženost, njegove projekcije in rane njegove osebne življenjske zgodbe). Tisto, kar mi daje sozakonec, zato nikoli ne zadošča.

Če pa jemljem ljubezen sozakonca kot odsev Božje ljubezni, potem lahko v njej uživam in se je veselim. Zavedam se dejstva, da je ta ljubezen tudi krhka, da bo moj sozakonec morda sprva bolj odvisen od svojih ran kakor od ljubezni do mene, vem, da ne morem zadržati te ljubezni in da je ne

morem zahtevati vedno več; toda lahko jo uživam!

V njej spoznavam nekaj o polni Božji ljubezni, ljubezni, ki nikoli ne mine in je neizčrpna. Če je zakonska ljubezen odprta za Božjo ljubezen, je nikoli ne bodo ogrožali medsebojni očitki zakoncev, da ga drugi premalo ljubi. Zakonca se lahko veselita ljubezni sozakonca, vendar se ne oklepata te ljubezni, ker dobro vesta, da ju ljubezen, ki jo čutita drug do drugega, povezuje z Bogom. Kajti Bog in ne občutje njune ljubezni je pravi temelj, na katerem lahko gradita.

Če ljubezen zakoncev izhaja iz Boga, ta ljubezen nikoli ni dolgočasna. Če jo on preplavlja, je tudi v trenutkih naših nepopolnosti v zakonskem odnosu možnost, da vedno znova zaživimo v čudoviti harmoniji.

Po: A. Grün, Zakon – Blagoslov za skupno življenje

Osem dni po prazniku svetega Reš-njega telesa in Rešnje krvi obhaja Cer-kev praznik srca Jezusovega. Pri češčenju Jezusovega srca jemljemo njegovo telesno srce kot naravni sim-bol ali znamenje nečesa globljega in obenem obsežnejšega, kakor pa le del Kristusovega telesa – kot simbol, ki nam postavlja pred oči vso ljubezen, s katero nas je Kristus ljubil zlasti v urah svojega trpljenja in darovanja do konca. Še danes je njegova ljubezen do nas enaka.

Častiti srce Jezusovo se torej pravi častiti Jezusovo osebo pod vidikom njegove odrešenjske ljubezni. To po-božnost je priporočil Jezus sam v tistem obdobju zgodovine Cerkve, ko je bila preveč poudarjena razumska vera, zanemarjena pa ljubezenska poveza-nost človeka z Bogom.

Po: Molimo s Cerkvijo, leto B

GOSPOD, TI NAS POZNAŠ

Gospod, ti nas poznaš:
radi bi ljubili, pa ne znamo;
radi bi bili ljubljeni,
pa nismo sposobni sprejemati ljubezni;
radi bi pripravljali veselje,
pa tolikokrat drugim prinašamo žalost.

Vse to nam povzroča bolečino in trpljenje.
Pomagaj nam v naši nemoči!
Prosimo pa te tudi,
da ostane naše srce takšno, kot je:
občutljivo in ranljivo
in z večjim hrepenenjem po ljubezni,
pa čeprav nam je zaradi tega pogosto težko.
Ne pusti, da bi postalo ravnodušno
in neobčutljivo – zakaj samo tako lahko
drug drugega razumemo,
drug drugega srečamo
in smo blizu drug drugemu –
in zaslutimo, kaj si Ti – večna Ljubezen.

Metka Klevišar

7. junij ROBERT

Podobno kot sv. Bernard na evropski ce-
lini je na angleškem otoku deloval njegov
sodobnik sv. Robert, prvi cistercijski opat
onkraj Rokavskega preliva. Rodil se je okoli
leta 1100 v grofiji York. Bil je silno vedože-
ljen in nabral si je ogromno znanja, toda bolj
ko se je bogatilo njegovo znanje, bolj je v
njem zorelo spoznanje: »Samo Bog je velik,
človek velja le toliko, kolikor cene ima v
Božjih očeh.« Po mašniškem posvečenju je
nekaj časa opravljal duhovniško službo v
domačem kraju. V želji, da se duhovno po-
globi, je vstopil v benediktinski samostan
Whitby, ki pa se mu je zdel premalo strog.
Predstojniki so mu dovolili, da je z nekate-
rimi somišljeniki odšel v samostan Founta-
ins blizu Yorka, kjer so menihi živeli po
zgledu cistercije Clairevaux v Franciji, kate-
re ustanovitelj je bil prav sv. Bernard. Tako
je Robert postal cistercijan in v samostan
privabljal mlade moške, željne zdrave du-
hovnosti. Ustanovil je tudi nov samostan v
škofiji Durham. Menihi so ga izbrali za opa-
ta. Robert je pri svojem delu uresničeval
svoje želje iz mladosti in pa tudi zamisli re-
dovnega ustanovitelja sv. Bernarda. Tudi ta
novi samostan je postal pretesen in med le-
toma 1143 ter 1148 je ustanovil še tri nove
cistercijske samostane. Pri vsem njego-
vem delu ga je vodila misel: ponižnost je
temelj vsemu in vsa rast je iz milosti. Krotil
ni samo svojega telesa, ampak tudi svojega
duha, ki naj ga razsvetli samo Božja luč.
Umrli je po kratki bolezni 6. junija 1159.

SMEH JE POL ZDRAVJA

Z ROKO V ROKI – »Z ženo se vedno
sprehajava z roko v roki. Če jo spu-
stim, takoj gre po nakupih.«

Župnijska Oznaniła izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si